

maaske endnu højere Grad af Beundring for det ærede Medlems Forstand paa alt muligt mellem Himmel og Jord, men jeg nærer en endnu meget højere Grad af Beundring for det ærede Medlems Evne til at gøre Løjer; thi i Dag forekommer det mig rigtignok, at det ærede Medlem har afsløret sig som en Spasmager af allerførste Rang. Ja, det eneste skulde da være, om muligvis det ærede Medlem alligevel paa et tidligere Stadium af denne Sag har overgaaet sig selv, og det skulde da være den Gang, det lykkedes ham at sætte den storartede og, som det viste sig, overordentlig vellykkede Spas igennem, at faa et andet Parti her i Salen til at tro, at der i Reformpartiet var en hel Række Medlemmer, der stode beredte til at stemme mod denne Lov. Naar alt kommer til alt, turde det vel nemlig hænde, at det er derfra, hele Postyret er kommet.

Indenrigsministeren (Bardenfleth):

Det er kun et Par Bemærkninger, jeg ønsker at rette til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der forudsatte, at jeg nærede den Mening, at naar man kom videre med Lovgivningen om Ulykkesforsikring, vilde Tanken om Statshjælp være udelukket. Noget saadant har jeg ikke udtalt. Jeg ønsker ikke at lade en saadan Mening fra det ærede Medlems Side om, hvorledes Ministeren vil stille sig, staa uimodsaagt. Jeg har kun, da jeg omtalte det store Ændringsforslag under Nr. 4, sagt, at ved den foreslaaede § 16 var der paa ingen Maade taget nogen Begrænsning med Hensyn til det Bidrag, som Staten eventuelt skulde komme til at tilskyde for saadanne Ulykkestilfælde, som her omtales. Det var der dog i det Ændringsforslag, der blev stillet i Fjor ved 2den Behandling af det Forslag, der da var fremme, hvor Statens Bidrag ikke skulde overstige 250,000 Kr. i de første 10 Aar. Jeg vil anse det for nogenlunde letsindigt, om man her gaar ind paa en Bestemmelse, hvorved Statskassens Ansvar for Erstatning i Ulykkestilfælde vil være ganske ubegrænset, uden at der til Grund herfor foreligger noget som helst Materiale til Bedømmelse af, hvor meget en saadan Udgift kunde beløbe sig til.

F. Bojsen: Jeg skal ikke forfølge Forhandlingen med det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), da den jo reducerer sig til Spørgsmaalet om Fortolkningen af, hvorvidt Aldersgrænsen skal være udtrykkeligt nævnt i Ændringsfor-

slaget eller ej. Jeg tog Ordet for at svare paa den højtærede Ministers Bemærkninger om Statsbidraget. I den Henseende har det ærede Medlem for Aalborg (Bransen) gjort gældende, at mine Udtalelser for lidt siden skulde have været i Strid med det Forslag, vi vedtog i 1891, hvori der ikke indeholdtes noget Statsbidrag, og at jeg havde udtalt, at noget saadant vilde i Fremtiden vise sig at blive fornødent, men han udviklede dette videre, saaledes at jeg skulde have udtalt mig imod, at der i Fremtiden kunde tilvejrbringes en egentlig Forsikringslov for de Arbejdere, her ere udeladte. Der tager det ærede Medlem ganske fejl, thi en Forsikringslov bliver det jo under alle Omstændigheder, selv om man i Fremtiden gør Regning paa et Tilskud til Forsikringen fra det offentlige Side, og det er det, jeg ganske vist tror, efter denne Sags hele Gang og særlig ogsaa efter den Kritik, der for en stor Del skyldes det ærede Medlem selv, at man maa tage denne Betragtning med, at et Statsbidrag, større eller mindre naturligvis, bliver fornødent for at udligne de Byrder, der ellers komme til at falde saa ulige paa Kommunerne. Den højtærede Minister ankede særlig over, at man mellem de Ændringsforslag, der foreligge til Afstemning, ikke har medtaget nogen Begrænsning af dette Statsbidrag. Jeg skal sige den højtærede Minister, hvad jeg antager, er Grunden dertil. Grunden er for det første denne, at der er i Aar medtaget Søfart. Man havde gjort en rimelig Beregning i Fjor, saa vidt en saadan kunde opstilles, af, at 250,000 Kr. omtrent vilde svare til Halvdelen af Understøttelsen til dem, der da vare medoptagne i Forslaget, men man mente, at for Søfartens Vedkommende vilde det endnu være umuligt at foretage en saadan Beregning, og af den Grund har man udeladt Grænsen. Man kunde naturligvis have stillet en hvilken som helst mere rundt beregnet Grænse ind, naar det havde været en fornøden Betingelse for at acceptere Tanken om Statsbidrag i det hele taget, men jeg vil dog kun gøre den højtærede Minister opmærksom paa et, og det er det, at de Grænser, der sættes ind i denne Art af Love, ville i Aarenes Løb altid vise sig at blive uholdbare, naar man en Gang har fastslaaet, at der fra Statens Side bidrages en vis Kvotadel af Understøttelser af en eller anden Art, saaledes som det er indført ved Alderdomsunderstøttelsesloven, saaledes som det er paa Sygekasseloven. Det kan ikke nytte, at man bliver staaende ved en vis begræn-